

NASIAĆ SIĘ (5) *vb pf*

3 sg *n praet* nasiąło się (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nasiać.

Posiać się w dużej ilości (z subiektywnym odczuciem wielości); przen: namnożyć się [podmiot: G, orzeczenie: 3 sg n] (5) : SkarJedn 286; Za oycow náfzych/ [...] Mężoboyftw tákich nie było/ áni fedycyi/ áni zdrad oyczyzny/ áni niewierności ku pánom y krolom swoim. Teraz tego fię wiele náfiało. SkarKazSej 701b, 662a.

nasiać się między kim (2): dla wiela obłudności y nieuprzejmości/ ktorey fię między wámi náfiało: iż ieden drugiemu nie dufa/ [...] ípolnie fię hydźicie y chytrze ofzukawacie. SkarKazSej 658b, 662a.

Formacje współrdzenne cf SIAĆ.

DJ